

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci exekúcie oprávnenej **V. Z., a.s.**, so sídlom v B., proti povinnej **V. Š. - A. - J.**, s miestom podnikania v B., **pre vymoženie 9 315,64 Eur (280 643 Sk) s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 1 Er 156/2004, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. L. B., so sídlom Exekútorského úradu v B., proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 26. novembra 2009, sp.zn. 11 CoE 18/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov uznesením z 23. apríla 2009, č.k. 1 Er 156/2004-29, exekúciu vedenú súdnym exekútorom JUDr. L. B. pod sp.zn. E. zastavil a uložil oprávnenej povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi odmenu a náhradu hotových výdavkov vo výške 30,87 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Výrok o trovách exekúcie súd odôvodnil podľa § 203 Exekučného poriadku s tým, že časť uplatnenej odmeny nebola súdnemu exekútorovi priznaná, pretože niektoré zaúčtované úkony súd považoval za nepreukázané (nevykonané), nedôvodne vyúčtované a nesúvisiace s vykonávaním exekúcie ako takej, a časť vykonaných úkonov nezodpovedala skutočnému časovému rozsahu, v ktorom mohli byť reálne vykonané.

Krajský súd v Prešove uznesením z 26. novembra 2009, sp.zn. 11 CoE 18/2009, na odvolanie súdneho exekútora proti výroku o náhrade trov exekúcie uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil a oprávnenej náhradu trov odvolacieho konania

nepriznal. V odôvodnení súd skonštatoval, že napadnuté rozhodnutie je v časti náhrady trov exekúcie vecne správne a dodal, že súd v každom prípade musí skúmať počet hodín účelne vynaložených na exekúcie a len za tieto potom patrí súdnemu exekútorovi odmena.

Proti uzneseniu krajského súdu podal súdny exekútor dovolanie, v ktorom navrhol uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Požiadavku na zrušenie rozhodnutia odôvodnil tým, že mu ako účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p., ako aj tým, že súd svojím rozhodnutím spôsobil škodu na majetku súdneho exekútora ako tretej osoby, ktorá nie je účastníkom konania vo veci samej, a tak ho nepriamo zaviazal uhradiť ostatné trovy exekúcie. Súdny exekútor nesúhlasil s konštatovaním súdu, že za niektoré úkony nepriznal súdnemu exekútorovi odmenu, nakoľko tieto úkony boli riadne preukázané a sú súčasťou exekučného spisu. Ak by exekútor tieto úkony nevykonal, návrh na zastavenie exekúcie by sa nikdy nedostal na súd. Keďže sa napriek tejto skutočnosti uskutočnilo na odvolacom súde pojednávanie, súdny exekútor má za to, že mu týmto postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, čo je dôvodom na podanie dovolania podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.

Oprávnená a povinná sa k dovolaniu súdneho exekútora nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý má právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), predovšetkým skúmal, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme uznesenia sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/]

na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V treťom odseku ustanovenia § 239 O.s.p. sú vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu, proti ktorým by inak bolo dovolanie podľa odsekov 1 a 2 prípustné. Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o trovách konania.

V prejednávanej veci je nepochybné, že súdny exekútor dovolaním napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania. Jeho dovolanie je preto podľa § 239 ods. 3 O.s.p. procesne neprípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne

rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom). Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia preto predmet konania nie je významný. Ak je teda konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie o trovách konania.

Pokiaľ ide o procesné vady v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a písm. g/ O.s.p., súdny exekútor ich v dovolaní nenamietal a v dovolacom konaní ich existencia ani nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania z týchto ustanovení preto nemožno vyvodiť.

So zreteľom na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zamerlal na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa preukáže, že sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa vo všeobecnosti rozumie taký nežiadúci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia týchto práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, a týmto postupom odňal účastníkovi jeho procesné práva, ktoré by inak mohol v priebehu konania realizovať (ide napríklad o právo zúčastniť sa pojednávania, právo vyjadriť sa k veci, navrhovať dôkazy, podávať opravné prostriedky, etc.).

Z obsahu podaného dovolania je zrejmé, že súdny exekútor namieta vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa nepriznávajúce mu odmenu a náhradu hotových výdavkov exekúcie v takej výške, v akej sa ich priznania domáhal. V tejto skutočnosti dovolateľ vidí existenciu vady podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Dovolací súd však uvádza, že k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť len procesne nesprávnou činnosťou súdu a túto vadu nemožno vidieť

v právnych záveroch, ku ktorým súd dospel pri posudzovaní oprávnenosti dovolateľom uplateneného nároku, resp. v právnom hodnotení veci vyjadrenom v súdnom rozhodnutí. Samotné právne posúdenie veci je realizáciou rozhodovacej činnosti súdu a nezakladá dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., lebo ním súd neporušuje žiadnu jeho procesnú povinnosť ani procesné práva účastníka. Či už je teda rozhodnutie odvolacieho súdu založené na správnom či nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací súd napadnuté rozhodnutie z tohto aspektu neposudzoval, nakoľko tento dôvod dovolania možno skúmať len v prípade, že je dovolanie prípustné), odvolací súd sa nedopustil založenia vady podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 237 O.s.p., ani z ustanovenia § 239 O.s.p., dovolanie teda smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. odmietol bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. decembra 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová